

Kirsten Jacobsen (FP):

Man undres, jo flere år man er medlem af dette Ting. Særlig undres man over de forskellige partiers boligpolitiske udvikling. Jeg har fået et nyt punktum føjet til for et øjeblik siden. Nu er det ikke kun, at Venstre har skrottet tankerne om det frie boligmarked, nu begynder de at gå ind på selv Socialistisk Folkepartis tanker om at regulere hver eneste konto på de private grundejeres budget. Det håber jeg at de private grundejere hermed har lagt mærke til.

I øvrigt må jeg sige, at jeg havde regnet med, at der stod noget om boligpolitik i denne redegørelse. Bortset fra nogle ændringer af bestående reguleringer osv. er der hverken visioner eller noget som helst andet heri. Jeg er nødt til at konstatere, at alle regeringspartierne frivilligt eller på grund af, at især et af regeringspartierne – i hvert fald p.t. – har lagt alt, hvad der hedder boligpolitik ned i nederste skuffe. Hr. Mejdahl sagde, at han havde læst Thorkil Kristensens erindringer. Jeg vil anbefale hr. Mejdahl, mens han sidder her og venter, fordi der jo ikke er stor opmærksomhed om, hvad vi foretager os i dag, at gå ned til hylderne og tage forhandlingerne frem fra en af de sidste dage inden valget i 1973 og læse hr. Ove Guldbergs boligpolitiske indlæg. Der er der virkelig noget at lære om liberal boligpolitik, men der er gået lang tid siden 1973, så det kan være, at det er en saga blot. Det er jo det indtryk, jeg har. Jeg kan egentlig godt forstå, at hr. Baadsgaard på Socialdemokratiets vegne roste boligministerens boligpolitiske målsætning, for den kunne de vel ikke have skrevet bedre i Socialdemokratiet.

Boligministeren snakker om, at der er sket en stigning i det støttede byggeri fra 1986 til 1989, og det er på 30 pct. Samtidig er det private byggeri halveret. Hertil siger boligministeren, at man nok tror, at man antager, at den lave rente atter vil sætte gang i parcelhusbyggeriet. Nej, nej, nej. Det, som har stoppet parcelhusbyggeriet, er ikke bare renten. Det er politiske indgreb, som har fordyret folks boligudgifter. Det er skattereform, det er kartoffelkur, det er rentefgift, og det er mixlån.

Men i stedet for disse parcelhuse, som ellers altid har haft dette Folketings bevågenhed, har vi fået en ny kategori af ejerboliger, som hedder private andelsboliger. Det er simpelt hen et misfoster af rang, og intet politisk parti herinde kan være bekendt at have dem på finansloven.

Hvis de skal stå på finansloven, så kald det, hvad det er: statstilskud til ejerboliger. Hvis det er det, man vil, så lad være med at kalde det noget andet, fordi det er det, det er. Det er entreprenører, som før i tiden byggede parcelhusbyggeri, som nu lever af det. De, der flytter ind i de andelsboliger, er dem, der har haft en stor friværdis i deres parcelhus og har været så heldige at komme af med det, så kan de sidde dér på deres gamle dage og få nogle gode og fede statstilskud. Det er det, det handler om. Skal der spares på boligområdet, er der en kvote på 4.000, som det ville være på sin plads at fjerne med et pennestrøg.

Men regeringen synes, at man hellere skal skære pensionisternes boligydelse og sådan noget ned. Det er jo en forkert eller en forskellig vurdering af, hvad der er socialt mest rimeligt.

Man snakker om, at der er for stor ledighed i byggebranchen. Det er da klart, at der er det med den nedgang, der har været i byggeriet. Det skyldes, at der har været et for stort byggeri. Det har vi ikke råd til, og det må vi bare vænne os til. Vi må simpelt hen vænne os af med at bruge boligsektoren som økonomisk regulator for alverdens ting, hver gang en eller anden regering kommer i klemme.

Jeg troede, at dette fra en borgerlig regering skulle handle om, hvordan vi hurtigst og lettest kom frem til det frie boligmarked, men det er skrottet, og det må man bare tage til efterretning. Det er sørgeligt. Det frie boligmarked er nemlig den eneste løsning. Det, dette handler om, er bare lappeløsninger, og historien burde have bevist for alle, at de ikke hjælper.

Hvis man nu skal lægge større vægt på vedligeholdelse, på ombygninger osv., er Fremskridtspartiet enig i det, men også her ville det frie boligmarked eller ejerlejligheder have været den bedste garant for, at boligstandarden var blevet hævet. Det har historien også bevist.

Regeringen vil forenkle og afbureaukratisere. Jeg vil godt spørge boligministeren, for jeg har ikke i forslaget kunnet læse ét eneste sted om det, om jeg kunne få nogle bud på, om vi skal have lejeloven afbureaukratiseret – det skal jeg gerne være med til – eller om det er byfornyelsesloven, eller hvad det egentlig handler om.

Med hensyn til byfornyelse, som regeringen altså nu har taget til sig som et hjertebarn, vil